

Хабсбургите (Нов-Город?), е разположен над 1300 г. от н.е. По-конкретно, част от „Скалигеровия учебник“, в която е описан периодът от 1000 до 1300 г. от н.е., е „сбор“, слепване от две хроники: от реалната хроника с описание на реалните събития от 1000–1300 г. от н.е. (тя, вероятно, е била доста оскъдна) и от реалната хроника с описание на събитията от епохата на Хабсбургите (Нов-Город?) от 1300–1600 години.

Като цяло глобалната хронология на Европа е създадена в края на XVI – началото на XVII в. в трудовете на И. Скалигер и Д. Петавиус. И именно тук – това е много важно – завършва последният период С, „смъкнал“ се надолу заради хронологичните грешки и създава фантомни дубликати „в древността“. Вж. буквите „С“ на Скалигеровата хронологична карта – рис. 6.59, 6.60, 6.61, 6.62. Ще повторим още веднъж, че цялата Скалигеровата хронологична карта е документ от напластявания. Много събития, смятани днес за „древни“, в действителност представляват сбор от няколко по-късни средновековни събития, описани със свалените надолу летописи C_2 , C_3 , C_4 , наложени върху летопис C_1 . Прилагането на нашите емпирико-статистически методи спрямо периода 1600–2000 г. от н.е. не откри в този интервал никакви фантомни дубликати. Това доказва достоверността на цялата хронологична схема от 1600 до 2000 г. „Скалигеровият учебник“ възниква от по-кратката хроника C_0 като резултат от хронологични грешки, за които ще разкажем по-нататък, както и от нарочното изопачаване на средновековната хронология.

Има две възможни обяснения на открития от нас ефект. Първото обяснение. Всички открити паралели повторения са само натрупване на случайности. Ако застанем на тази гледна точка, ако разглеждаме всички наши разкрития като случайности, ще можем да ги оценим като вероятности. Така и направи авторът въз основа на статистическите методики. Оказа се, че получените вероятности са твърде малки. Това ни позволи да изкажем хипотезата, че **РАЗКРИТИЕ СЪВПАДЕНИЯ ПОВТОРЕНИЯ НЕ СА НИКАК СЛУЧАЙНИ**.

Ето и второто обяснение. Струва ни се, че то заслужава сериозно внимание. Откритият разпад на Скалигеровия учебник на четири кратки летописи не може да се нарече случайност. Напротив, тук намерихме следи от напълно осъзната дейност за преднамереното написване на „дълга история“. Хронолозите от края на XVI и през XVII в. активно са вършели тази работа.

Разпадът на „Скалигеровия учебник по история“ на четири кратки летописа дава предварителен отговор на следните два фундаментални въпроси:

1. Каква е била реалната история?